

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกของสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลด้วย วิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ของประเทศผู้นำเข้าสินค้าที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกของสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนในการวางแผนนโยบาย และวางแผนกลยุทธ์การส่งออก นอกจากนี้งานวิจัยยังสามารถเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า วิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาต่อไป

โดยในบทสรุปท้ายนี้ประกอบไปด้วย 1) องค์ความรู้สำคัญจากวรรณกรรม 2) ช่องว่างองค์ความรู้ของผู้วัตถุประสงค์ 3) สรุปผลการศึกษา 4) ข้อเสนอแนะ 5) ข้อจำกัดของงานวิจัย และ 6) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยในอนาคต

5.1 องค์ความรู้สำคัญจากวรรณกรรม

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ได้ทำการศึกษาจากหนังสือวารสารทางวิชาการ บทความที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต และการสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญจากกระทรวงพาณิชย์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและดำเนินงานวิจัย โดยองค์ความรู้ที่สำคัญประกอบไปด้วย แนวคิดและทฤษฎี ซึ่งรวบรวมทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีการส่งออก ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และทฤษฎีทางเศรษฐมิติ นอกจากนี้ยังรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสินค้าชนิดต่าง ๆ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออก และผลการศึกษาที่ได้รับ

5.2 ช่องว่างขององค์ความรู้ของผู้วัตถุประสงค์

จากการทบทวน และตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาข้างต้นนั้น จะเห็นว่าไม่มีผู้ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการส่งออกในระดับเบื้องต้นเท่านั้น หากตั้งข้อสังเกตจะพบว่าเครื่องมือทางสถิติหลายตัวที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ที่อยู่ในกระบวนการหาความสัมพันธ์ สามารถหาความสัมพันธ์ได้ในระยะสั้น หรือระยะยาวอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น

นอกจากนั้นในการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยังไม่มีผู้ใดใช้ วิธีพูลมีนกรุป (Poole Mean Group Estimator) ในการหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ

ดังนั้นจึงน่าจะเชื่อว่า “งานวิจัยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ โดยวิธีพูลมีนกรุป” เป็นงานวิจัยชิ้นแรกในเรื่องดังกล่าวที่ใช้วิธีพูลมีนกรุป ในการประมาณค่าความสัมพันธ์ ซึ่งสามารถประมาณค่าได้ทั้งในระดับความนิ่ง ที่แตกต่างกัน และสามารถประมาณค่าทางสถิติได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

5.3 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทยไปประเทศผู้นำเข้าสำคัญ 5 ประเทศ ซึ่งได้แก่ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมาเลเซียและประเทศซาอุดีอาระเบีย สามารถสรุปผลได้เป็น 3 หัวข้อดังนี้

5.3.1 ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูล (Panel Unit Root)

การทดสอบความนิ่งของข้อมูล ทำการทดสอบด้วยวิธี Levin, Lin and Chu (LLC Test) และวิธี Im, Pesaran and Shin (IPS Test) สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี LLC Test พบว่า มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบของไทย อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงาน และจำนวนประชากรของประเทศไทย มีความนิ่งที่ระดับ Level หรืออันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศของประเทศไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ระหว่างประเทศของประเทศไทย มีระดับความนิ่งอยู่ที่ระดับ 1st different หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

สำหรับผลการทดสอบความนิ่งของข้อมูลด้วยวิธี IPS Test พบว่าตัวแปร อัตราเงินเฟ้อ ภายในประเทศของประเทศไทย อัตราการว่างงานของประเทศไทย และจำนวนประชากรของประเทศไทย มีระดับความนิ่งอยู่ที่ ระดับ Level หรืออันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ ส่วนตัวแปร มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ของประเทศไทย ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทย มีระดับความนิ่งอยู่ที่ระดับ 1st different หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

จากวิธีการทดลอง ของทั้งสองวิธี ได้ผลทดสอบของความนิ่งที่ระดับแตกต่างกันไป แตกต่างกันไป แสดงว่าข้อมูลมีประสิทธิภาพมากพอที่จะทำการทดสอบความสัมพันธ์ (Panel Cointegration) และประมาณค่าโดย วิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) โดยการประมาณค่าโดยวิธีนี้สามารถใช้ตัวแปรที่มีระดับความนิ่ง ที่แตกต่างระดับได้

5.3.2 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูล (Panel Cointegration)

ในการทดสอบความสัมพันธ์ของข้อมูลทำการทดสอบด้วยวิธี Pedroni Cointegration Test และ Kao Cointegration Test ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างมูลค่าการส่งออกสินค้ารายยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบของไทย ได้แก่มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้นำเข้า อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศของประเทศผู้นำเข้า อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศของประเทศผู้นำเข้า อัตราการว่างงาน และจำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้า

สำหรับผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ด้วยวิธี Pedroni และ Kao จากผลการทดสอบต่างแสดงให้เห็นว่าตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการประมาณค่าความสัมพันธ์โดย วิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) มีดังนี้ การทดสอบด้วยวิธี Pedroni พบว่าตัวแปรทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ต่างมีความสัมพันธ์กันและมีความสัมพันธ์กับแบบจำลอง การส่งออกสินค้ารายยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบของไทยในระยะยาว จากนั้นจึงนำตัวแปรไปประมาณค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) ต่อไป

5.3.3 ผลการประมาณค่าความสัมพันธ์ของแบบจำลอง ด้วยวิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator)

จากผลการประมาณค่าแบบจำลอง ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารายยนต์อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทย ไปประเทศผู้นำเข้าสำคัญ ด้วยวิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) พบว่าปัจจัยของประเทศผู้นำเข้า 5 ปัจจัยซึ่งได้แก่ 1) ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้นำเข้า 2) อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศของประเทศผู้นำเข้า 3) อัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้นำเข้า 4) อัตราการว่างงานของประเทศผู้นำเข้า และ 5) จำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศผู้นำเข้าสินค้ารายยนต์ ฯ และส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารายยนต์ ฯ จากประเทศไทย โดยได้ผลการประมาณค่าเรียงตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดไปจนถึงน้อยที่สุดดังนี้

1) จำนวนประชากร ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าจำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้า มีผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทย มากที่สุด โดยเมื่อจำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้าเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยลดลง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ คุณทพ พ่อสาร (2555) ที่ศึกษาปัจจัยมีอิทธิพลต่อการค้าชายแดนไทย-ลาว

อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม กล่าวว่าเมื่อจำนวนประชากรของประเทศลาวเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศไทยลดลง และให้เหตุผลว่าเมื่อจำนวนประชากรของประเทศลาวเพิ่มขึ้น อาจจะมีความสามารถผลิตสินค้าเองได้เพื่อทดแทนการนำเข้า ดังนั้นจึงอาจส่งผลให้การส่งออกของประเทศไทยลดลง

2) อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยในอันดับรองลงมา พบว่าเมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของผู้นำเข้าแข็งค่าขึ้น ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ของไทยเพิ่มขึ้นเช่นกัน

3) อัตราการว่างงาน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์จากประเทศไทย ในอันดับที่สาม พบว่าเมื่ออัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยเพิ่มขึ้นด้วย

4) อัตราเงินเฟ้อ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทย เป็นลำดับที่สี่ พบว่าเมื่ออัตราเงินเฟ้อของประเทศผู้นำเข้าสูงขึ้น ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยสูงขึ้นด้วย

5) ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้นำเข้า โดยตัวแปรนี้มีอิทธิพลน้อยที่สุด จากตัวแปรที่นำมาศึกษา และพบว่าเมื่อผลผลิตมวลรวมภายในประเทศของประเทศผู้นำเข้าเพิ่มขึ้น ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สามารถสรุปได้ว่า ตัวแปรทางเศรษฐกิจของประเทศผู้นำเข้า มีความสัมพันธ์กันโดยตรงกับ มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แต่มีในลักษณะทิศทาง และผลกระทบที่แตกต่างกันไป กล่าวได้ว่า ตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ และอัตราเงินเฟ้อระหว่างประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัย

ของ คุณเขมิกา ฤกษ์วันเพ็ญ (2547) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการส่งออกและการขยายตัว เนื่องจากปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งมีผลไปในทิศทางเดียวกัน

ถึงแม้ว่าจากผลการประมาณค่าพบว่า เมื่ออัตราการว่างงานของประเทศผู้นำเข้า สูงขึ้น ส่งผลให้มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ สูงขึ้นเช่นกันซึ่งตรงข้ามกับคำนิยามของตลาดหลักทรัพย์ อาจเป็นไปได้ว่า อัตราการว่างงานของประเทศผู้นำเข้าที่สูงขึ้น อาจจะไม่ได้อัดดันถึงกลุ่มลูกค้าที่แท้จริงของสินค้ารถยนต์ หรือการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยไปประเทศผู้นำเข้านั้น ๆ มีปัจจัยอื่นอีก ที่ส่งผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยนอกเหนือจากปัจจัย ที่ได้ศึกษามา เช่นกรณีศึกษาประเทศญี่ปุ่น การนำเข้าสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยส่วนใหญ่ นำเข้าเพื่อนำมาประกอบอีกครึ่งหนึ่ง หรือส่งต่อไปยังประเทศที่สาม (อัมพวัน พิชาลย์, 2555) ดังนั้นเห็นได้ว่ายังมีปัจจัยอื่นที่มีความสำคัญต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ และแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าอัตราการว่างงานของประเทศผู้นำเข้าจะเพิ่มขึ้น มูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ ของประเทศไทยก็ยัง สามารถเพิ่มสูงขึ้นได้เช่นกัน

สำหรับการประมาณค่าความสัมพันธ์ของประเทศผู้นำเข้าต่าง ๆ ด้วยวิธี Group-Specific Estimates สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1) การศึกษาความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทยไปประเทศผู้นำเข้าสำคัญ ซึ่งได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศญี่ปุ่น ประเทศมาเลเซียและประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่าปัจจัยผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ อัตราการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อและจำนวนประชากร ของประเทศออสเตรเลีย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศซาอุดีอาระเบีย มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ จากประเทศไทยไปประเทศดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนั้นยังพบว่า ประเทศญี่ปุ่นและประเทศมาเลเซีย ไม่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ จากประเทศไทยไปประเทศดังกล่าว

2) การศึกษาความเร็วในการปรับตัว เข้าสู่ภาวะปกติเมื่อปัจจัยต่าง ๆ ของประเทศผู้นำเข้ามีการเปลี่ยนแปลง พบว่าประเทศออสเตรเลียมีการปรับตัวเร็วที่สุด รองลงมาเป็นประเทศซาอุดีอาระเบีย และประเทศอินโดนีเซียตามลำดับ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าประเทศออสเตรเลียซึ่งเป็นประเทศผู้นำเข้าสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยสูงที่สุด เป็นประเทศที่คู่ค้าที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยในระยะยาว กล่าวว่าเป็นประเทศคู่ค้าที่มีการซื้อขายสินค้าชนิดนี้อย่างยั่งยืน ถึงแม้มีผลกระทบทางเศรษฐกิจจากสาเหตุใด ๆ ก็สามารถปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นแล้วประเทศซาอุดีอาระเบีย และอินโดนีเซียก็ถือเป็นคู่ค้าที่มีความสำคัญต่อการส่งออกสินค้าชนิดนี้ในระยะยาวเช่นกัน โดยมีประเทศซาอุดีอาระเบียมีความเร็วในการปรับตัวเข้าหาภาวะปกติ เป็นอันดับที่สองและอันดับสุดท้ายเป็นประเทศอินโดนีเซีย

5.4 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เพื่อให้การส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบของไทย มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นและมีการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์อย่างยั่งยืน รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดแผนพัฒนาและออกนโยบายทั้งในประเทศและต่างประเทศดังต่อไปนี้

1) ผู้ประกอบการควรรักษาระดับการผลิตสินค้าให้มีมาตรฐานและ พัฒนาสินค้าขึ้นไปเรื่อย ๆ เนื่องจากในอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ และชิ้นส่วนรถยนต์นี้เริ่มมีการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น เนื่องจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีต้นทุนการผลิตที่ถูกกว่า จึงอาจเป็นไปได้ว่าผู้ประกอบการหรือโรงงานประกอบรถยนต์ จะย้ายฐานการผลิตไปประเทศที่มีความพร้อมและต้นทุนที่ต่ำกว่า ซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าประเทศมาเลเซีย ไม่มีความสัมพันธ์ในนำเข้าสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยในระยะยาว อาจเป็นไปได้ว่าเนื่องจากอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศมาเลเซียได้มีความพร้อมและเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ ดังนั้นผู้ประกอบการควรเร่งพัฒนาอุตสาหกรรม ให้มีความก้าวหน้าขึ้น มีความทันสมัยมากขึ้น เพื่อให้ผู้นำเข้าสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยมีความเชื่อมั่นในคุณภาพและการผลิตรถยนต์และส่วนประกอบต่อไป

2) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทยไปประเทศผู้นำเข้า 5 ประเทศสำคัญ ทำให้พบว่าปัจจัยที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทยทั้งสิ้น ดังนั้นรัฐบาลควรเฝ้าระวังความเคลื่อนไหวของปัจจัยต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้นแล้วควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ในแต่ละประเทศเพิ่มเติมเนื่องจากยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกอีกมากมาย เช่น พฤติกรรมการใช้รถยนต์ในแต่ละประเทศ นโยบายของแต่ละประเทศ เป็นต้นเพื่อรักษาระดับการค้ามีความยาวนานและยั่งยืนต่อไป

5.5 ข้อจำกัดของงานวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบในครั้งนี้ ศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจทั้งหมด 5 ปัจจัยเท่านั้น ซึ่งในการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ จากประเทศไทย ยังมีอีกหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย เช่น นโยบายของรัฐบาลในแต่ละประเทศ ภาษีการนำเข้า ส่งออก หรือปัญหาภัยธรรมชาติ เป็นต้น ทั้งนี้ข้อมูลที่น่ามาศึกษาเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ จึงทำให้มองเห็นภาพที่ไม่ชัดเจน ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้มาอาจจะยังมีข้อจำกัดในการอธิบายผลของการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทย อยู่ ดังนั้นจึงอาจจะต้องใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพมาร่วมวิเคราะห์ด้วย

5.6 แนวทางการวิจัยในอนาคต

จากผลการศึกษาที่ได้กล่าวมาในข้างต้นนี้สามารถอธิบายให้เป็นภาพความสัมพันธ์ในระดับมหภาคเพียงเท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบจากประเทศไทยอีกมากมาย โดยเฉพาะข้อมูลเชิงคุณภาพ อาทิเช่น นโยบายของรัฐบาล การกีดกันทางภาษี ค่านิยมและปัจจัยอื่น ๆ อีกมากมาย ดังนั้นในงานวิจัยครั้งต่อไป อาจจะเพิ่มปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ เพิ่มขึ้นเพื่อให้แบบจำลองมีความสมบูรณ์และสามารถสะท้อนภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.7 สรุป

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจของประเทศผู้นำเข้าสำคัญกับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ โดยใช้วิธีพูลมีนกรุป (Pooled Mean Group Estimator) ในการประมาณค่าแบบจำลองซึ่งในการศึกษานี้ใช้ข้อมูลทศวรรษจาก The International Financial Statistics: IMF และศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักปลัดกระทรวงพาณิชย์ ในการหาค่าความสัมพันธ์ของแบบจำลอง พบว่าตัวแปรของประเทศผู้นำเข้าซึ่งได้แก่ ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ และ อัตราการว่างงาน มีผลไปในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกของไทย ยกเว้น ตัวแปรจำนวนประชากรของประเทศผู้นำเข้า มีผลไปในทิศทางตรงกันข้ามกับมูลค่าการส่งออกของสินค้ารถยนต์ ฯ นอกจากนั้นแล้วประเทศที่มีความสัมพันธ์ในระยะยาวและมีความเร็วในการปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติเมื่อปัจจัยต่าง ๆ มี

การเปลี่ยนแปลง ได้แก่ ออสเตรเลีย ซาอุดีอาระเบีย และอินโดนีเซีย ตามลำดับ ในส่วนของญี่ปุ่น และ มาเลเซีย ไม่มีความสัมพันธ์กับมูลค่าการส่งออกสินค้ารถยนต์ ฯ ในระยะยาว

“องค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัยนี้ พบว่าตัวแปรของประเทศผู้นำเข้า ซึ่งได้แก่ ผลผลิตมวลรวม ภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ อัตราการว่างงานและ จำนวนประชากร ไม่มีผลต่อการส่งออกสินค้า รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบจากประเทศไทย ไปประเทศญี่ปุ่นและประเทศมาเลเซียในระยะยาว”